

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 31 Ekim 2016
Nr. Ref.: RK990/16

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Başvuru No: KI181/14

Başvurucu

Lon Palushaj

**Kosova Cumhuriyeti Yüksek Mahkemesi'nin PML-KZZ. nr. 1700/2014
sayı ve 19 Şubat 2015 tarihli kararı hakkında anayasal denetim
başvurusu**

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Mahkeme Heyeti:

Arta Rama-Hajrizi, Başkan
Ivan Čukalović, Başkanvekili
Altay Suroy, Üye
Almiro Rodrigues, Üye
Snezhana Botusharova, Üye
Bekim Sejdiu, Üye
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, Üye
Gresa Caka-Nimani, Üye

Başvurucu:

1. Başvurucu Klina mukimi Bay Lon Palushaj'dır. Onu Priştineli avukat Bay Ramë Gashi temsil etmiştir.

İtiraz Edilen Karar

2. Başvurucu ilkin İstinaf Mahkemesinin PN.nr. 588/14 sayı ve 12 Kasım 2014 tarihli kararına itiraz ettiği bir başvuru sunmuştur. O daha sonra ilk başvurusuna Kosova Cumhuriyeti Yüksek Mahkemesi'nin PML-KZZ. nr. 170/2014 sayı ve 19 Şubat 2015 tarihli kararını ilave etmiştir. Bu karar başvurucuya 27 Şubat 2015 tarihinde teslim edilmiştir. Yüksek Mahkemenin bu kararı bu başvurunun konusunu oluşturmaktadır.

Başvurunun Konusu

3. Başvurucu Yüksek Mahkemenin yukarıda mezkur kararıyla Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan böyle: Anayasa) 24. maddesi [Kanun Önünde Eşitlik], 30. maddesi [Sanık Hakları], 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ve 54. maddesinin [Hakların Yargı Yoluyla Korunması] ile güvence altına alınan haklarının ihlal edildiği ileri sürülmüştür. Başvurucu ayrıca Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (bundan böyle: Sözleşme) 6. madde 1. fıkrasına da atıfta bulunmuştur.
4. Başvurucu Mahkeme'den ihtiyati tedbir kararı çıkarıp Yüksek Mahkeme'ye yaptığı kanun yararına bozam başvurusuna ilişkin nihai bir karar çıkarılana kadar hapis cezası yürütmesinin durdurulmasını talep etmiştir.

İlgili Hukuk

5. Başvuru Anayasa'nın 113. madde 7. fıkrası, 03/L-121 sayılı Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Kanununun (bundan böyle: Kanun) 47. maddesine dayandırılmıştır.

Başvuru Süreci

6. Başvurucu 15 Aralık 2014 tarihinde Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesine (bundan böyle: Mahkeme) başvurusunu teslim etmişlerdir.
7. Mahkeme Başkanı 13 Ocak 2015 tarihinde Üye Kadri Kryeziu'yu raportör yargıç olarak görevlendirmiş, üyeler Robert Carolan (başkan), Almiro Rodrigues ve Ivan Čukalović'ten oluşan Ön İnceleme Heyeti'ni tayin etmiştir.
8. Mahkeme, başvurunun kaydedildiğini 21 Ocak 2015 tarihinde başvurucuya bildirmiştir. Aynı tarihte başvurunun o zamanki formunun bir nüshası Kosova İstinaf Mahkemesine gönderilmiştir.
9. Başvurucu, Mahkeme'deki süreçte kendisini temsil etmeye yetkili kıldığı Bay Rame Gashi adına düzenlenmiş vekaleti 27 Ocak 2015 tarihinde Mahkeme'ye teslim etmiştir.
10. Başvurucu 5 Haziran 2015 tarihinde Kosova Yüksek Mahkemesi kararını da teslim ederek başvurusuna ilave yapmıştır.

11. Mahkeme Başkanı, görev süresi dolan Üye Kadri Kryeziu'nun yerine 29 Haziran 2015 tarihinde Üye Altay Suroy'u raportör yargıç olarak görevlendirmiştir.
12. Başvurucu 16 Kasım 2015 tarihinde başvurusuna ilave olarak yeni deliller sunmuştur.
13. Başvurucu 19 Şubat 2016 tarihinde başvurusunu destekleyecek ilave bilgiler sunmuştur.
14. Son başvurunun bir nüshası 16 Ağustos 2016 tarihinde Kosova Yüksek Mahkemesine gönderilmiştir.
15. Mahkeme Başkanı 13 Eylül 2016 tarihinde Üye Robert Carolan yerine Ön İnceleme Heyetine başkanlık etmek üzere Üye Almiro Rodrigues'i görevlendirmiş, Üye Snezhana Botusharova'yı ise heyet üyeliğine tayin etmiştir.
16. Ön İnceleme Heyeti 14 Eylül 2016 tarihinde Raportör Yargıç'ın raporunu inceledikten sonra Mahkeme Heyetine başvurunun kabul edilmez olduğuna ilişkin öneri sunmuştur.

Olguların Özeti

17. 13 Eylül 2006 tarihinde Klina belediyesi sınırları içerisinde meydana gelen bir trafik kazasında F. G. adlı kişi yaralanmıştır.
18. Başvurucu, F. G. adlı kişinin avukatı sıfatıyla 12 Eylül 2007 tarihinde Klina Belediye Mahkemesinde Kosova Teminat Fonunu dava etmiştir. Bu davada F. G.'nin kazanı sonucunda ciddi bedensel yaralanmalara maruz kaldığı ileri sürülmüştür. Davada kazaya motorlu taşıt sigortası olmayan bir araç sürücüsünün sebebiyet verdiği ileri sürülmüştür.
19. Bay F. G.'nin kazada uğradığı yaralanmayı gösteren bir sağlık raporu hekim B. B. tarafından 6 Şubat 2008 tarihinde Klina Belediye Mahkemesine sunulmuştur.
20. Klina Belediye Mahkemesinde hakim K. P. yönetiminde 8 Nisan 2008 tarihinde yaptığı duruşmada başvurucu ile Kosova Teminat Fonu arasında bir mali anlaşmaya varılmıştır. Bu anlaşmanın sonucunda başvurusunun banka hesabına bir meblağ yatırılmıştır.
21. Başvurucu, hakim K. P., hekim B. B. ve Kosova Teminat Fonu ile birlikte 10 Ağustos 2010 tarihinde Kosova Ceza Kanunu (bundan böyle: KCK) 274. madde 1 ve 2. fıkrası gereğince organize suç fiili işledikleri iddiasıyla suçlanmışlardır.
22. İpek Bölge Mahkemesinin P. nr. 477/11 sayı ve 24 Mayıs 2012 tarihli kararıyla suç fiilini yeniden niteleyerek KCK 261. madde 1 ve 2. fıkraları uyarınca başvurusunu kandırma suçundan suçlu bulmuştur. Suçlanan diğer

kişiler hakim K.P. ve hekim B. B. aynı şekilde suçlu bulunmuşlardır. Kosova Taahhüt Fonu temsilcisi serbest bırakılmıştır.

23. Başvurucu, “KCK 54. madde 1. fıkra ile 2. fıkra 4. bendi ve 57. madde 1 ve 2. fıkraları uyarınca ve kararın kesinleşmiş olacağı tarihten başlayarak (3) üç yıl boyunca meslektan men ve tutukluluk hali ceza infaz süresine dahil edilmek üzere çıkartılan ilave kararlar” 3 (üç) yıl hapis cezasına mahkum edilmiştir.
24. Kosova Özel Savcısı 11 Temmuz 2012 tarihinde İpek Bölge Mahkemesinin bu kararına karşı Yüksek Mahkeme nezdinde itiraz etmiştir. Bu itiraz sadece Kosova Teminat Fonu temsilcisinin serbest bırakılmasıyla ilgiliydi.
25. Başvurucu kendisine verilen cezaya karşı 12 Temmuz 2012 tarihinde Yüksek Mahkeme nezdinde itiraz etmiş, usule ilişkin hükümlerin temelden ihlali ve olgusal durumun eksik ve yanlış tespit edildiğini ileri sürmüştür. İtiraz başvuruları diğer sanıklar tarafından da yapılmıştır.
26. Yeni Mahkemeler Kanunu uyarınca yargılama yetkisi olan İstinaf Mahkemesi 25 Nisan 2013 tarihinde çıkardığı PAKR nr. 1122/2012 sayılı kararlar İpek Bölge Mahkemesinin başvurusunun mahkumiyetine ilişkin 24 Mayıs 2012 tarihli (P. nr. 477/11) kararını onamıştır.
27. Başvurucu 26 Aralık 2013 tarihinde Yüksek Mahkemeye kanun yararına bozma dilekçesi vermiştir. Başvurucu sadece mağdur taraf olan ve avukatlık stajını birlikte yaptığı Bay F. G.’yi temsil ettiğini, bu davadan maddi bir çıkarının olmadığını ve ilk fiil için cezanın çok fazla olduğunu ileri sürmüştür. Başvurucu *in dubio pro pro* ilkesinden yararlanmış olması gerektiğini belirtmiştir.
28. Başvurucu, Kosova Teminat Fonu Temsilcisinin cezası ve yeniden yargılanması esasınca 6 Ocak 2014, 25 Şubat 2014, 18 Haziran 2014 ve 10 Temmuz 2014 tarihlerinde Yüksek Mahkemeye ilave deliller sunmuş ve aynı davadan mahkum olan K. P.’nin ilk ifadesini değiştirdiğini ve bu nedenle başvurusunun yeniden yargılanma hakkını olması gerektiğini ileri sürmüştür. Başvurucu aynı şekilde kendisine karşı yeni bir ceza davasının açılmasını ve ceza infazının ertelenmesini talep etmiştir. Onu bu çabaları bir sonuç getirmemiştir.
29. Yüksek Mahkeme 19 Şubat 2015 tarih ve PML.KZZ. nr. 170/2014 sayılı kararlar başvurusunun kanun yararına bozma talebini temelden yoksun olarak reddetmiştir. Yüksek Mahkeme aynı kararda hakim K. P.’ye yönelik cezanın değiştirilmesi gerektiğini belirtmiş ve hekim B. B. hakkındaki suç fiilinin yeniden nitelenmesinin hukuka aykırı olduğunu ve hekim B. B.’nin serbest bırakılması gerektiğini belirtmiştir.
30. Başvurucunun kanun yararına bozma talebiyle ilgili olarak Yüksek Mahkeme şunu belirtmiştir:

Yüksek Mahkeme dolandırma suçunun hem nesnel hem de öznel ilk derece doğruladıklarını ve hüküm metninde ayrıntılı olarak tarif edildikleri görüşündedir. Kararın hüküm kısmı açık ve anlaşılırdır.

Bölge mahkemesi davalının kendisi ve diğer davalı olan K. P. lehine gayrihukuki yolla maddi yarar sağlama amacını zikrederek KCK 261. madde 1. fıkrasında belirtildiği şekilde 'res rea' olarak açıklamıştır. Davalıların birlikte hazırladıkları planın ayrıntıları kararın hüküm kısmında belirtilmişlerdir. Planda F. G.'nin haberi olmaksızın maddi kazanç sağlamayı hedefleyerek Kosova Teminat Fonu hakkında mahkemeye tazminat davası açmayı ve F. G.'nin yaralanma şiddetini artırmayı kapsıyordu. Nesnel unsurlar taraf olan F. G.'nin bilgisi haricinde ve onun vekaleti olmaksızın adli süreçte güya 'temsil edilmesiyle' tazminat, yargılama masrafları ve davacıyı temsil giderlerinin Kosova Teminat Fonundan tahsil edilmek suretiyle K. P.'ye 16,000 avro tutarındaki meblağın verilmesini kapsamıştır.

31. Sanıklardan hekim B. B.'nin sert bırakılmasıyla ilgili olarak Yüksek Mahkeme çıkardığı kararında şunları belirtmiştir:

İddianamede B.B.'nin K.P.'ye görevini kötüye kullanmaya yardım etmek suretiyle organize suç grubu içerisinde yer almak suçu isnat edilmiştir. Sanık B.B. hakkındaki iddianame dolandırma, yalandan temsil veya olguların gizlenmesi, diğer kişinin dolandırılması ve mağdurun kendi varlığı veya başkasının varlığı zararına olacak şekilde el çekmeye teşvik edilmesi suçuna ilişkin esas nesnel unsurlar içermemiş ve KCK 261. madde 1. fıkrasının gerektirdiği şekilde bu fiillerin işlenmesine ilişkin irade hakkında herhangi bir öznel zikredilmemiştir. Bölge Mahkemesi Kosova Ceza Muhakeme Usulü Kanununun (KCMUK) 286. madde 2 fıkrası uyarınca suçun iddianamede nitelendirmeye zorunlu değildi. Her halükarda mahkeme heyetinin yapmaya mezun olduğu fiilin yeniden nitelenmesi KCMUK 305. madde 1. fıkra 4. bendinde belirlendiği şekilde iddianamenin aslında konusu olan suçla ilgili olması gerekirdi. Bu davada KCK 261. madde 1. fıkrası uyarınca dolandırma suçu fiilin yeniden nitelenmesiyle mahkeme iddianameyi aşmıştır. İstinaf Mahkemesi bununla ilgili olarak ilk derece mahkemesi kararını onamış ve ihlali düzeltmiştir.

Başvurucunun İddiaları

32. Başvurucu Anayasa'nın 24. maddesi [Kanun Önünde Eşitlik], 30. maddesi [Sanık Hakları], 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ve 54. maddesi [Hakların Yargı Yoluyla Korunması] ile güvence altına alınmış olan anayasal haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Başvurucu ayrıca AIHS'nin 6.1 madde fıkrasına da atıfta bulunmuştur.
33. Başvurucu diğer sanıklardan hekim B. B. ile eşit muamele görmediğini, çünkü mezkur sanığın serbest bırakılırken kendisinin suç fiilinin yeniden nitelenmesi esasına göre mahkum edildiğini ileri sürmüştür. Başvurucu, adil ve tarafsız yargılanma hakkına aykırı bir şekilde dolandırma organize

suçunun yeniden nitelenmesine ilişkin delilleri sunma hakkında mahrum edildiğini ileri, sürmüştür.

34. Başvurucu Mahkeme'den derece mahkemelerinin onun haklarını ihlal ettiklerini tespit edip, kendisinin yeniden yargılanmasını veya serbest bırakılmasını talep etmiştir. Başvurucu Mahkeme'den ayrıca ihtiyati tedbir koymasını istemiştir.

Başvurunun Kabul Edilirliği

35. Mahkeme öncelikle Anayasada belirtilmiş ve Kanun ile İçtüzükte ayrıntıları verilmiş olan kabul edilirlilik koşullarının yerine getirilip getirilmediğini değerlendirmek durumundadır.

36. Mahkeme bununla ilgili olarak Anayasa'nın 113.1 ve 7. fıkrasına atıfta bulunur. Fıkralar şöyledir:

1. Anayasa Mahkemesi, yasal şekilde sadece yetkili makamlarca açılmış davalar hakkında karar verir.

7. Yasalarla belirlenen tüm yasal yollar tükendikten sonra bireyler, kamu otoriteleri tarafından kendi bireysel hak ve özgürlükler ihlal edildiğinde dava açma haklarına sahiptirler.

37. Mahkeme Kanun'un 48. maddesine de atıfta bulunmuştur. Madde şöyledir:

İstem müracaatında bulunan kişi, isteminde hangi hak ve özgürlüğünün ihlal edildiğini tahmin ettiğini ve müracaatta bulunan kişinin itirazda bulunmak istediği kamu otoritenin somut işleminin hangisi olduğu konusunda doğru bir açıklama yapmakla görevlidir.

38. Mahkeme ayrıca İçtüzüğün 36. kuralı (1) (d) bendi ile 36 (2) fıkrasına da atıfta bulunmuştur. Kural şunları belirlemiştir:

(1) Mahkeme başvuruları yalnız şu hallerde görüşebilir:

[...]

d) Başvuru prima facie olarak açıkça temellendirildiği veya temelden yoksun olmadığı zaman.

(2) Mahkeme şu kanaatlere vardığında başvuruyu açıkça temelden yoksun olduğunu ilan eder:

[...]

d) Başvurucunun kendi iddiasını yeterli şekilde kanıtlayamadığı zaman.

39. Mahkeme başvurucunun iddialarının genel anlamda derece mahkemelerinin hakkındaki iddianameleri ele alış şekliyle ilgili olduklarını tespit etmiştir. Başvurucu derece mahkemelerinin dolandırma suçunun yeniden

nitelendirilmesi için kendisine delil sunma imkanı vermiş olmaları gerektiği görülmektedir. Başvurucu, derece mahkemelerinin ortak sanıklar tarafından sunulan delilleri gerektiği şekilde incelemediklerini değerlendirmiştir. Başvurucu kendisinin *in dobio pro reo* ilkesinde yararlanmış olması gerektiğini belirtmiştir.

40. Mahkeme Anayasa'nın 30. madde 3. fıkrasını hatırlatır. Fıkra şöyledir:

Ceza gerektiren suçlarla suçlanan herkes, aşağıdaki asgari haklara sahiptir:

[...]

(3) Savunmasını hazırlayacak yeterli süre, olanak ve araçlara sahip olma;

[...]

41. Mahkeme Anayasa'nın 31. maddesini de hatırlatır. Madde diğerleri yanı sıra şunları öngörmüştür:

1. Herkesin mahkeme, diğer devlet organları ve kamusal yetkiye sahip kurumların nezdinde eşit muamele haklarının korunması güvenceye bağlıdır.

2. Herkes, yasalara göre kurulmuş bağımsız ve tarafsız mahkemenin makul bir süre içerisinde kendisi hakkında kararlaştırıldığı hak ve sorumlulukları veya işlediği herhangi bir suç duyurusu duruşmasının kamuya açık yapılması hakkına sahiptir.

[...]

4. Ceza gerektiren suçla suçlanan herkes tanıklara soru sorabilir ve tanıkların, uzmanların ve kanıtları açığa çıkartabilecek diğer kişileri zorunlu katılımını talep edebilir.

5. Ceza gerektiren suçla suçlanan herkes, yasalara uygun şekilde suçluluğu ispatlanmadıkça, suçsuz sayılır.

[...]

42. Mahkeme ayrıca AİHS'nin 6. maddesini hatırlatır. Madde diğerleri yanı sıra şunları öngörmüştür:

1. Herkes davasının, medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili uyuşmazlıklar ya da cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamaların esası konusunda karar verecek olan, yasayla kurulmuş, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından, kamuya açık olarak ve makul bir süre içinde görülmesini isteme hakkına sahiptir.

[...]

2. Bir suç ile itham edilen herkes, suçluluğu yasal olarak sabit oluncaya kadar masum sayılır.

3. Bir suç ile itham edilen herkes aşağıdaki asgari haklara sahiptir:

[...]

d) İddia tanıklarını sorguya çekmek veya çektirmek, savunma tanıklarının da iddia tanıklarıyla aynı koşullar altında davet edilmelerinin ve dinlenmelerinin sağlanmasını istemek;

[...]

43. Mahkeme, adil ceza muhakemesiyle ilgili olan Anayasa'nın 30 ile 31. maddeleri ve AİHS'nin 6. maddesinin özde başvuruçuya davasıyla ilgili delil sunma ve delillerin yorumlanmasına itiraz etme imkanı verilip verilmediği olgusu üzerinde durduğunu hatırlatır. Bunun dışında Mahkeme'nin görevi derece mahkemelerinin olgulara ilişkin değerlendirmeleri yerine kendi değerlendirmesini sunmak değildir ve genel bir kural olarak kendilerine sunulan delilleri değerlendirmek derece mahkemelerinin görevidir. Mahkeme'nin görevi süreçlerin bir bütün olarak ele alındıklarında, delillerin yorumlanma şekli de dahil olmak üzere yargılamanın adil olup olmadığını tespit etmektir (bkz. *mutatis mutandis*, AİHM 16 Aralık 1992 tarihli kararı, *Edwards v. Birleşik Krallık*, Başvuru No: 13071/87, paragraf 34).
44. Mahkeme, başvuruçunun davasında delillerin kanıtladıkları veya kanıtlamadıklarıyla ilgili olarak kendi hükmünü Bölge Mahkemesi hükmü yerine koyamaz. Delillerin yeterliğiyle ilgili olarak adil yargılanma hakkına ilişkin anayasal ihlal olduğunu tespit etmek için Mahkeme'nin sadece Bölge Mahkemesi kararı değil, İstinaf Mahkemesi ve Yüksek Mahkeme kararlarının da delillerin yorumlanması ve suç fiilinin yeniden nitelenmesi anlamında derece mahkemelerinin aslında gerekçesiz olduğu sonucuna varacak kadar kusur olduklarını tespit etmesi gerekirdi.
45. Mahkeme, ceza hükmünün gerekçesi bulunmaması halinde sanığın adil yargılanmadığı varsayımını doğurabilir. (bkz. *mutatis mutandis*, Anayasa Mahkemesi, *Kosova Yüksek Mahkemesinin PML.KZZ 157/2014 sayı ve 2 Ekim 2014 tarihli kararı hakkında anayasal denetim* başvurusuna ilişkin 01/15 sayı ve 2 Haziran 2016 kararın 39. paragrafı).
46. Mahkeme, Anayasa'nın 30 ve 31. maddeleri veya AİHS'nin 6. maddesi uyarınca başvuruçunun adil yargılanmadığını tespit etmek için bu Mahkeme'nin Yüksek Mahkeme ve diğer alt mahkeme kararlarının gerekçeli olmadıklarını tespit etmesi gereklidir.
47. Bu davada Mahkeme böyle bir tespitte bulunamaz. Aslında Bölge Mahkemesi, İstinaf Mahkemesi ve Yüksek Mahkeme delillerin yorumlanması ve başvuruçunun dolandırma suçu nedeniyle makul gerekçe ötesinde suçlu olduğunun kanıtlandığını ortaya konabilmesi noktasında suç fiilinin nitelenmesiyle ilgili olarak ayrıntılı olgusal tespitlerini ortaya

koymuşlardır. Mahkeme, Yüksek Mahkeme'nin 28. paragrafta alıntılanmış olan gerekçesini hatırlatır.

48. Mahkeme bu nedenle hakların yargı yoluyla korunması ve adil ve tarafsız yargılanma hakkının ihlaline ilişkin iddiaların kabul edilemez olarak reddedilmesi gerektiği sonucuna varmıştır.
49. Mahkeme, başvuruçunun hekim B. B. ile eşit muamele görmediği iddiasını ileri sürdüğünü, hekimin davasında suç fiilinin yeniden nitelenmesinin kabul edilmediğini, kendi davasında ise yeniden nitelenmenin kabul edildiğini ileri sürdüğünü tespit etmiştir.
50. Mahkeme, Yüksek Mahkemenin hekim hakkında yeniden nitelendirme kararını dolandırma suçuna ilişkin fiil unsurlarının olmayışıyla gerekçelendiğini, diğer yandan ise Yüksek mahkemenin başvuruçunun davasında bu unsurların yer aldığını tespit ettiğini gözlemlemiştir. Mahkeme Yüksek Mahkemenin 29. paragrafta alıntılanan gerekçesini hatırlatır.
51. Mahkeme, Yüksek Mahkemenin kararlarıyla ilgili olarak dördüncü derece mahkemesi olmadığını vurgulamak ister. Hukuk mahkemelerinin görevi usul ve maddi hukuka ilişkin kuralları yorumlayıp uygulamaktır. Anayasa Mahkemesinin görevi süreçlerin bir bütün olarak ele alındıklarında, delillerin yorumlanma şekli de dahil olmak üzere yargılamanın adil olup olmadığını tespit etmektir (bkz. *mutatis mutandis*, AIHM 16 Aralık 1992 tarihli kararı, *Edwards v. Birleşik Krallık*, Başvuru No: 13071/87, paragraf 34).
52. Mevcut başvuruda Mahkeme, hukuk mahkemelerindeki süreçlerin herhangi bir şekilde adaletsiz ve keyfi olduklarını tespit etmemiştir. (bkz. *Shub v. Litvanya*, No. 17064/06, AIHM, 30 Haziran 2009 tarihli karar).
53. Mahkeme, başvuruçunun Anayasa ile güvence altına alınmış olan hak ve özgürlüklerinin ihlaline ilişkin iddialarını kanıtlamadığını ve itiraz konusu kararın onun haklarını neden ve nasıl ihlal ettiğini açıklamadığını tespit etmiştir.
54. Mahkeme başvuruçunun tarafından yapılan başvurunun Kanun'un 48. maddesi ve içtüzüğün 36 (1) (d) ile 36 (2) (d) kural bentleri uyarınca açığa temelden yoksun olduğunu tespit etmiştir.

İhtiyati Tedbir Talebi

55. Başvuruçunun, Yüksek Mahkemeye yaptığı kanun yararına bozma başvurusu hakkında nihai bir karar çıkartılana kadar Mahkeme'den ihtiyati tedbir koymasını ve ceza infaz kararının askıya alınmasını talep etmiştir.
56. Mahkeme, başvuruçunun ihtiyati tedbir talebini sunduğu 15 Aralık 2014 tarihinden sonra Yüksek Mahkeme 19 Şubat 2015 tarihinde başvuruçunun kanun yararına bozma talebi hakkında karar çıkartmıştır. Bu tarihten sonra ihtiyati tedbir talebi konu dışında kalmıştır.

57. Yukarıda belirtildiği şekilde başvuru *prima facie* türünden kabul edilir bir başvuru sunmamıştır. Bu nedenle ihtiyati tedbir talebi temelden yoksun olarak reddedilmelidir.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

Kanun'un 48. maddesi ve İçtüzüğü'nün 36. kuralı (1) (d) bendi ile 36. kuralı (2) (d) bendi uyarınca Kosova Anayasa Mahkemesi'nin 14 Eylül 2016 tarihinde yapılan duruşmasında oybirliğiyle:

- I. Başvurunun kabul edilmez olduğunun İLANINA,
- II. Kararın taraflara TEBLİĞ EDİLMESİNE,
- III. Kanununun 20.4 maddesi uyarınca bu kararın Resmi Gazetede YAYIMLANMASINA karar verilmiştir.
- IV. İşbu karar derhal yürürlüğe girer.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Altay Suroy

Arta Rama-Hajrizi